

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 104. De Successionis jure gravis altercatio exorta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.
A.C. 1597.

§. XCIV.

*De Successionis jure gravis altercatio
exorta.*

*Thuan. l. c.
Offat. ep. 114*

Mortuo Alphonso Cæsar Estensis mo-
ditiones sibi relictas occupabat:
cum autem hic Patrem habuisset alium
Alphonsum, qui ex vilis fæminæ Lauræ
Eustochiæ, quam Alphonfus I. deperie-
rat, contubernio natus esset, hinc sum-
mus Pontifex Clemens VIII., ac Cardi-
narium potissimi Estensem stirpem peni-
tus extinctam, huncque nothum ad tam
amplæ successionis jura inhabilem cen-
sebant: pariter etiam Ferrariensis Cle-
rus, clam tamen, Estensis inaugurationis
obstitebat: nil tamen inde territus Cæ-
sar sese tanquam Ferrariæ Ducem pro-
clamari, atque inaugurationis solemnibus
celebrare festinabat: dein etiam ex quo-
rundam Ordinum consensu Legatos suos
quaquaversum ad Christiani orbis Prin-
cipes ablegabat, suis literis insignia, ac
Ferrariensis Ducis titulum apponens:
præcipue vero Ziliolum Comitem Ro-
mam una cum literis decernebat, quas
tamen Papa ob appositum Ducis nomen
non acceptavit, nec Oratorem ad allo-
quium admisit, summopere commotus,
quod propria auctoritate ditionem Ro-
manæ Ecclesiæ obnoxiam sibi vindicare
præsumpsisset, quocirca coacto Purpu-
rato-

Sæcul. XVI.
A.C. 1597.

ratorum Senatu palam profitebatur Pontifex, quod hunc Principatum imperio ecclesiastico, ad quod jure devolutum esset, etiam cum dispendio vitæ, omniumque bonorum adungere adstringatur, atque datis ad Principes literis declarasset, se libentius in Ferrariensis urbis fossa moriturum, quam illo Ecclesiam spoliaturum. Interea Franciæ Rex ad Arnaldum Ossatum literas dedit, quibus ab eo petiit, ut hoc in negotio tam suam, quam Italiæ Principum mentem explicaret, ac sincere ostenderet, utrum ad rerum Gallicarum incrementum magis expediret, si Ferrariensis Ducatus Cæsari adimeretur, an vel magis prodesset, si Romanæ Ecclesiæ, cui beneficiario jure tum obnoxius erat, uniretur. Ad hoc dubium Ossatus ea, qua pollebat, ingenuitate Henrico IV. hæc rescripsit:

„Si Regia sua Majestas a summo Pontifice de ferendis contra Cæsarem auxiliis sollicitabitur, illa eo promptius suppeditare festinet, quo luculentius hac agendi ratione testatum reddet, a se Romanæ Ecclesiæ id asseri, quod Reges illius Prædecessores olim Ecclesiæ concesserunt; notum enim est, quod Ferrara sit pars Ravennatis Exarchatus, quem Pipinus, illiusque Filius Carolus Magnus, atque nepos Ludovicus Pius Romanæ Ecclesiæ gratuito

P 5

„dono

Sæcul. XVI.
A.C. 1597.

„dono tribuerunt.“ Hæc Offati ratio tantum apud Henricum obtinuit, ut non modo ipse per Lucemburgium Legatum suum Romæ ipsi Clementi VIII., nec non Petro Urfino Aversano Antifiti, quem Papa hanc in rem in Franciam ablegabat, omne auxilium polliceretur, sed etiam ceteri inferiores Principes Cæsari adversus Papam opem ferre detrectarent.

§. CV.

Cæsar Estensis a Summo Pontifice anathematis pœna territus.

Struv. Hist. Germ. Period. 10. sect. 7. §. 17. Spond. l. c. Ciac. tom. 4. vit. Clem. VIII. p. 256.

Postquam Cæsar sinistrum Legationis suæ successum per Ziliolum Comitem edoctus erat, Pontificis repulsa vehementer exacerbatus prætensum suum jus, quod rationum firmitate consequi desperabat, per obfirmatam armorum violentiam extorquere decreverat, ea propter bellum adversus Papam adornare, copias conscribere, cunctosque Italiæ Principes ad arma capeffenda sollicitare satagebat: verum Pontifex præfervidum hujus Principis ingenium lenitatis via flectere intentus, die quarta Novembris Cæsarem vel per se, vel suos Procuratores Romam trina vice adnotum intra quindecim dierum spatium venire jussit: interea vero ultro, citroque de Pontificis æque, ac Cæsaris causa,